

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 "
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 "

ПОНЕДЕЉАК 2. АВГУСТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Његово Величанство, наш млади и узвишени Краљ Александар Први навршује 2-ог августа ове год. 17 година.

Овај дан, који ће у повесници Србије бити забележен златним словима, јер је ово први рођен дан, који Његово Величанство прославља као Краљ-Владалац, прославиће се и ове године на најдостојнији начин.

Преставништво општине београдске сматра за своју пријатну дужност, да напомене грађанству београдском, да тога дана своје домове оките тробојкама а у вече их осветле.

Благодарење ће бити у саборној цркви пре подне.

Од суда општ. вароши Београда 1. Августа 1893 год.

АБр. 4252.

О Б Ј А В А.

Комисија за регрутовање младића за стални кадар, за ову календарску годину, отпочеће свој рад 12. Августа ове године и радиће до 17. истог месеца закључно у здању VII. пуков. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сви младићи, који су 1873. год. рођени овде или на страни, да горњих дана непремено пре подне у 7 часова предстану истој комисији ради горње цељи.

Даље, имају доћи и сви неспособни задругари појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други из задруге ради објашњења задружног имовног стања, како после не би било молби и жалби за скраћивање рока.

Горњих дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни регрути од прошлих година, који ће собом понети комисијска уверења по којима су за привремено неспособне оглашени.

Регрутској комисији престаће и сви обвезници редовне и оба позива народне војске, који се осећају да су неспособни за војну службу, те да се том приликом и они лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не пријави регрутској комисији сматраће се, да је службу у сталном кадру избегао и према чл. 14. закона о устројству војске, кад год се ухвати до 30. година, без обзира на задружно и имовно стање, служи ће три године, а поред тога платиће и војницу.

Од стране суда општине вароши Београда, 1. Августа 1893. год. АБр. 3227.

П О З И В

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 26. Јула т. г. Бр. 4950 позивају се сви резервни официри који припадају територији VII. пуков. округа да сви без разлике а најдаље до 5. Августа предстану истој команди ради извесног саопштења.

Од стране суда општине вар. Београда 28. Јула 1893. г. АБр. 4156.

Н А Р Е Д Б А.

Показало се да у Београду има много прекупаца, који по трговима купују и продају разне продукте и ако нису грађани ове вароши нити подnose грађанске терете и да се тако под именом прекупаца прикривају и многе варалице кесароши и беспосличари.

Услед тога и пошто је општинска власт позвана законом, да у сваком погледу штити како интересе општине тако и интересе грађанства — Суд општине вароши Београда, на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада могу вршити прекуповање на трговима само они грађани који имају отворене радње, и они који овом суду поднесу уверење од трговачког суда, да су исцупили законске прописе.

Оваквим лицима суд ће издавати дозволе, а свима осталим забраниће да на трговима врше прекуповање

Ко противно овој наредби поступи казниће се по закону.

Овом се наредбом замењује наредба од 21. Априла 1890 год. АБр. 610.

Од стране Суда општине вароши Београда 29. Јула 1893 год. АБр. 4284.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ЊЕГОВИ САСТАНАК

22. Јула. 1893 год.

Председавао заступник председника г. Јован Антонијевић од одборника били г. г. Никола Х. Поповић, поп Таса Канетан Спасић, М. О. Петровић, М. Велизарић, Др. Павло Поповић, Рад. С. Филиповић, С. Ј. Азријел, Илија Ђорђевић, Милош Триковић, Коста Б. Михајловић, Ј. Ђуровић, Лазар Радоњић, Др. М. Радовановић, Мих. М. Ђорђевић, Мих. П. Бончић, Др. Марко Т. Леко, Лазар Дашковић, Р. Драговић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Јула ов. год. и учињене су ове измене и допуне, у одлуци КЊБр. 360 да председник поднесе одбору објашњење, да неће бити сувише велики хонорар два од сто прихода трошаринских на ђумруцима и да ли је у опште општина дужна, да овај хонорар даје; у одлуци КБр. 361, да се врачарско друштво извести о одлуци одбора и да оно одговори да ли пристаје на погодбе у решењу означене.

II.

Одборник г. Соломон Азријел саопштава, да предузимач у кнез Михајловој улици не гради калдрму према решењу одборском, но меће дотеран камен само по средини улице. У исто време предлаже, да се та улица преко целе своје ширине калдрмише дотераним каменом.

Одбор је одлучио, да заступник председника одмах обустави неправилан рад а г. Азријел да поднесе свој предлог у идућој седници.

III.

Одборник г. Др. Марко Т. Леко пита, да ли су Першон и компанија, предузимачи за грађење коцкасте калдрме у Београду остали и даље у обвези према решењу одборском о калдрмисању кнез Михајлове улице дотераним каменом. Заступник председника одговара, да њему

је: „...respectum habentes ad integerrimam fidem, et fidelitatem fidelium nostrorum illustris Georgii Despoti Rasciae ac Magnifici Joannis fratris eiusdem filiorum rei licet illustris quondam Stephani rimiliter Despoti Rasciae“. Писмо каже само то, да су Ђорђе и Јован синови деспота Стефана, а никако и то, да је деспот Стефан владао над угарским Србима. „Кад се томе да више значења него што је у ствари, изметну се, као што се види једна из друге многе забуне.“ Сувише би и било после правде г. Новаковићеве наводити нове доказе, како Стефан није никако ни могао ићи у Угарску, пошто је он тада одлуком саборском од 24. децембра 1458. год. био лишен свих добара свога оца Само напомињемо, да је, пошто је „срунут храњеним“ својим са деспотства у Србији, 21. марта 1459. год., провео у својој домовини до 8. априла исте године, а после, како и наши летописи веле, отишао у Арбанију. „У те пределе одвеле су га успомене на некадашње господарство, које је још прадед Бранко имао над Охридом, и Костуром, и родствене везе са знатним породицама арбанске властеле Топијама и Шпанима, јер је за једним Топијом била Воислава, сестра Вука Бранковића,

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У В Е З И

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНИ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

написали

Р. АГАТОНОВИЋ И Ј. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Нора намъ перестать быть умными чужими умомъ и славными чужою славою“ (Време је да престанемо мудровати туђом памењу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Рајић је знао да је Стефан био деспотом, а по овим његовим речима: „пробудное деспотствование Стефаново ни стои земли не имми, и ни от кого за деспота непризнани единоточију голое титло, и то

не с согласиєм всех придержаше, вистину странствованиєм паче, нежели деспотствованием нариши можно.“⁽¹⁾ — бисмо тврдили, да је назирао и време кад је био деспотом и место где је тако бедно владао. Али нити он нити пак његови следбеници морише мозак разбистравањем оних хаотичних догађаја што наступиле на српском престоу после смрти деспота Лазара, већ Рајић остави своју противречност, (стр. 269.) а његови је следбеници не исправиле. Још је интересантнија погрешка у коју је пао Стојачковић, а по њему Нико, Витковић и др. У својим „Чертама“ вели он на једном месту. „И онда Стефан Бранковић прогласи себе деспотом Србаља иселивних се у Угарске области. За деспота признавао га је и сам краљ Матија Корвин, као што се то дознаје из једне његове повеље“⁽²⁾, па се за тим позива на мађарског аналисту Прау-а.⁽³⁾ Међутим то је писмо краља Матије о зајму 12 000 дуката, које су му дали деспот Ђорђе и Јован, синови Стефанови. А место из кога Стојачковић испреда на силу своју претпоставку ово

(1) Ист. Срб. св. III. стр. 259.

(2) Черте итд., стр. 8.

(3) Прау: Annales r. Hong. t. IV. p. 185.

